

El núvol

Títol original: *La nuée* **Direcció:** Just Philippot **Guió:** Jérôme Genevray, Franck Victor **País:** França **Durada:** 100 min **Any:** 2020 **Gènere:** Fantàstic i terror
Interpretació: Suliane Brahim, Nathalie Boyer, Marie Narbonne, Victor Bonnel
Música: Vincent Cahay **Fotografia:** Romain Carcanade **Distribuïdora:** Capricci Cine
Estrena a Espanya: 09/04/2021
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original subtitulada en català

SINOPSI

Tractant de salvar la seva granja que es troba en fallida, una mare soltera comença un negoci de cria de llagostes comestibles. No obstant això, molt aviat comença a desenvolupar una relació obsessiva i estranya amb aquests insectes. (Sensacine)

CRÍTICA

29.01.2021 - Etiquetat per la Setmana de la Crítica 2020, el primer llarg de Just Philippot causa sensació allà on va abans d'estrenar-se a sales a França, Espanya i la Xina, i a Netflix a la resta de països

Amb *La nube*, el director francès Just Philippot entra de manera espectacular en el meravellós món dels llargmetratges, així com en l'àmbit del cinema internacional. La cinta, que va ser guardonada amb el segell de la Setmana de la Crítica de Canes el 2020, i reconeguda per partida doble a Sitges (amb el Premi Especial del Jurat i el guardó a Millor Actriu), està acaparant actualment totes les mirades en la competició del 26è Festival de Cinema Fantàstic de Gérardmer [...], on domina els rànquings de visionats. Es tracta d'un reconeixement extraordinari i molt merescut, al qual s'ha sumat Netflix, que ja ha adquirit la pel·lícula per a tot el món, excepte França, Espanya i la Xina [...]

Quina és la raó d'aquest entusiasme general? El treball de Philippot combina magistralment el cinema d'autor i el cinema de gènere (de ciència-ficció i fantàstic) en un estil que oscil·la entre *Take Shelter* de Jeff Nichols i *La mosca* de David Cronenberg. Som davant d'una exploració que és alhora sociològica (aprofundint en un món rural que s'inclina cap a la producció orgànica, encara que sota la pressió dels dictats del mercat) i psicològica (amb el seu retrat d'una mare que se sacrifica per tractar de salvar els seus fills), a més d'una classe magistral sobre com incorporar efectes especials dins d'un plantejament naturalista.

"Tothom ho diu: la teva mare ha perdut el rumb". Des que va morir el seu pare, la vida no ha estat fàcil per a la jove Laura (**Marie Narbonne**) i el seu germà petit, en Gaston (**Raphaël Romand**). La seva mare, la Virginie (l'excel·lent **Suliane Brahim**, una habitual de la Comédie Française que acapara tota l'atenció durant les seves escenes a la sèrie *Black Spot*) treballa incansablement a la seva petita granja, a punt de fer fallida, on cria llagostes per produir farina rica en proteïnes. Desgraciadament, els beneficis són massa baixos i, a sobre, es veu obligada a treballar en un entorn professional extremadament masculista (amb l'excepció del seu veí viticultor Karim, interpretat per **Sofiane Khammes**, que sent alguna cosa per ella). Sembla un atzucac, però la Virginie troba una solució inesperada quan descobreix accidentalment que els insectes es reproduïxen a un ritme accelerat després d'ingerir sang. Es tracta d'un ingredient secret que aplanarà el camí cap a un augment sorprenentment rendible en la producció, però també suposa l'inici d'un cicle perillosament addictiu...

Una cúpula geodèsica, hivernacles, una granja aïllada... L'ambientació d'aquesta emocionant història (escrita per **Jérôme Genevray** i **Franck Victor**) proporciona al director un terreny ideal per a la seva cinta d'estil documental, amb els seus moviments de càmera ràpids i suaus, que s'acosten als personatges de forma íntima. I especialment als insectes, filmats amb tot luxe de detalls, i l'aparença visual i sons dels quals són l'origen d'una creixent i inquietant sensació de malestar. Es tracta d'una obra suggerent que a poc a poc va guanyant força, igual que els elements fantàstics que envaeixen el realisme de l'obra abans d'apoderar-se'n completament, a través d'uns impressionants efectes especials a càrrec d'**Antoine Moulineau**.

Sorprenent, captivadora, controvertida... El sorprenent mestratge de *La nube* es remunta a un amor profundament arrelat i meditat pel cinema (amb referents com Carpenter, Hitchcock, Spielberg, etc.), a través del filtre d'una forma més jove de cinema francès (des de *Crudo* fins a *Revenge*), que està revolucionant el gènere. Per tot això, també esperem amb gran expectació l'estrena d'*Acide*, la pròxima pel·lícula de Just Philippot.

Fabien Lemerrier – cineuropa.org

En conveni amb: